

פסחים דף מ

גר"א תיקוני זוהר תכ"א דף מב ע"א

רבגין כו' אבל בגין כו' • הענין כי כ"א  
שמאמין באחדותו ית' <sup>הש"ס</sup> חפ"י עובר כמה  
עבירות אינו מומר לכל החורה ואעפ"י  
שמא ישראל הוא ומאמרף למנין כמ"ס  
עברין כו' ונכלל חפלוו בכלל ישראל

הוא ספ' דנחש בשאר עבירות חבל עקרב  
הוא המודה בעבודה כוכבים ומשחוחה לאל  
אחר וכן צנח אל נכר אז הקון ח"ו מסחלק  
מלדו וזכו פירוד הגמור וז"ס ואיהו סוסק

נחש ועקרב דעקרב הוא הכופר בעקר  
אוחיות עקרב וצמקוס ד' עס עקב עשה  
ר' עס עק"ב • וז"ס יעקב שקונו של ד'

של"ה, מסכת פסחים פרק תורה אור, יג  
בכח 'מי' יצאו. והוצרכו לדם מילה לצאת  
מתחת הערלה שהיו משועבדים תחתיהם,  
ולהוציא החמץ מרשותם, שכבר יצאו מכף  
מעוול וחומץ לאכול מצה להדבק באמונה  
העליונה, שאילו לא הופיע מצה שמורה שאין  
שום חמץ מתערב שם, לא היו נגאלים. וארז"ל

של"ה, מסכת פסחים מצה עשירה, מד

זמירות דמשה רבינו ע"ה. ולבסוף הכל אפיקומן היא מצה שמורה, סוד אמרם ז"ל (פסחים מ, א):  
בציקות של גוים אדם ממלא כריסו מהם ובלבד שיאכל כזית מצה באחרונה, וכבר הקדמתי עבדי